

reglementes Udarbejdelse vil medtage altfor lang Tid og navnlig længere Tid, end at det vil kunne forelægges den kommende Rigsdag, saa er det et Spørgsmaal, om denne Regel i Almindelighed dog ikke vil kunne møde nogen Betænkelse i Thinget. Imidlertid skal jeg paa Ministeriets Vegne ikke udtale mig mod denne Regel, men kun tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar den i Gjærningen skulde være bindende for Ministeriet, vilde det være nødvendigt, at dette udtryffeligt fremhævedes som en Indstilling af Udvalget, og bragtes ind i Finantsloven som en ny Paragraph, da det i modsat Tilfælde maa afhænge af Regeringens Skjøn, hvorvidt man vil tage Hensyn til dette Forslag eller ikke.

Krieger: Jeg skal ikke længe dvæle ved den fremkomne Misforstaaelse fra Finantsministerens Side, med Hensyn til hvad jeg tidligere skulde have ytret om vedkommende accrediterede Embedsmands Dnsfer. Derimod maa jeg, forsaavidt der gjentagne Gange er henviist til den Anskuelse hos Udvalget, at, indtil det nye Gagerement er vedtaget, bør under intet Ministerium nogen Forhøielse af en Embedsmands Lønning eller nogen ny Ansættelse af en gageret Embedsmand finde Sted, uden med Forbehold af Rigsdagens Samtykke til Gagerne, for det Første give den ærede Finantsminister Ret i, at Udvalgets Anskuelse, om den ogsaa maatte blive tiltraadt af Flere heri Sælen, aldeles ikke er bindende; der er mangfoldige, om jeg maa bruge det Udtryk, fromme Dnsfer i Udvalgets Betænkning, hvorover det vissefelig ikke er Meningen, at der skulde voteres. Og naar altsaa dette Dnsfe skulde have anden Betydning, end andre Dnsfer, maa det træde anderledes frem, end som en Meningsyttring. Men selv om det opstilles som en Indstilling, hvad jeg, efter hvad der er ytret, antager vil skee, og selv om det bliver voteret, saa vil det

ikke kunne have nogen Indflydelse paa det Spørgsmaal, som her foreligger (So!). Jeg maa nemlig antage, at det kun gjælder ved nye Embedsposters Dpretelse og ved Forhøielsen af Gagerne (Nei!). Ja saaledes forstaaer jeg Ordene! Jeg hørte et æret Medlem sige: Nei! men jeg for min Deel har ei forstaaet Ordene anderledes. Jeg kan nu ikke troe, at man med fuld Sikkerhed tør stole paa, at denne Plads, hvorom her tales, nemlig Ministerresidentposten ved flere nordtydske Goffer og Hansesæderne vil blive betragtet som en aldeles ny Plads. Jeg troer, at man vel kunde opfatte Forholdet saaledes, at den blev betragtet som en tidligere bestaaende; om altsaa Udvalgets Anskuelse end bleve til Lov, fik de i saa Fald dog ingen Indflydelse paa nærværende Tilfælde.

Forøvrigt skal jeg med Hensyn til mine tidligere Ytringer, da den høitagtede Finantsminister væsentlig gav mig Ret, blot tillade mig noget skarpere at udhæve, hvad jeg for udtalte, nemlig at naar man noie vilde holde sig til Tanken i den af Finantsministeren paa Udenrigsministerens Vegne afgivne Erklæring, vilde man netop naae en fuldkommen Overeensstemmelse mellem Tanken og Tankens Udtryk ved at antage Endringsforslaget, hvorimod man, naar man vil fastholde Tankegangen, ei kan holde sig til de foreslaaede Ord uden ved Hjælp af fortolkende Erklæringer. Der er iøvrigt af en æret københavnsk Rigsdagsmand antydet, at hvis man forhøiede de 30,000 Rbd. til 36,000 Rbd., vil man alligevel paa en særegen Maade befæste denne Plads, som man dog ikke vil give en saa fast Character — det kan jeg nu ingenlunde indrømme. Fordi man forhøier en saadan Credit, som stilles til Ministerens Raadighed for et enkelt Aar, derfor giver man ikke bestemte Regler for, at den Brug, hvortil blandt Andet en saadan Credit anvises, skulde være vedvarende.